

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1958-1959.

25 JUIN 1959.

PROJET DE LOI

complétant les lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus, en matière de taxation des plus-values.

**DEUXIÈME
RAPPORT COMPLÉMENTAIRE
FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DES FINANCES (1),
PAR M. PARISIS.**

MESDAMES, MESSIEURS,

La Commission procède à l'examen de l'amendement de M. Van den Daele, ainsi rédigé :

Art. 2.

Remplacer le § 3 de cet article par ce qui suit :

« § 3. Si l'investissement a lieu sous forme de souscription d'actions lors de la constitution ou de l'augmentation

(1) Composition de la Commission :

Président: M. Dequae.

A. — Membres : MM. Barbé, De Saeger, Deviliers, Discry, Eeckman, Fimmers, Herbiet, Kiebooms, Lamalle, Lavens, Parisis, Schot. — Boutet, De Sweemer, Detiège, Leburton, Martel, Merlot, Paque, Tielemans, Van Hoorick. — De Clercq, Piron.

B. — Membres suppléants : MM. Counson, Gaspar, Gillès de Pélichy, Lefèvre, Posson, Van den Daele. — Cools, Denis, Grégoire, Namèche, Van Acker (A.). — Van Doorne.

Voir :

Documents de la Chambre :

6 (S.E. 1958) :

- N° 1: Projet transmis par le Sénat.
- N° 2 à 9: Amendements.
- N° 10: Rapport.
- N° 11 à 13: Amendements.
- N° 14: Rapport complémentaire.
- N° 15: Amendement.

Annales de la Chambre :

17, 24 et 25 juin 1959.

**Kamer
der Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1958-1959.

25 JUNI 1959.

WETSONTWERP

tot aanvulling van de samengeschakelde wetten betreffende de inkomstenbelastingen, inzake de belasting van meerwaarden.

**TWEEDE
AANVULLEND VERSLAG
NAMENS DE
COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN (1),
UITGEBRACHT DOOR DE HEER PARISIS.**

DAMES EN HEREN,

De Commissie heeft te beraadslagen over het amendement van de heer Van den Daele, dat als volgt luidt :

Art. 2.

§ 3 van dit artikel vervangen door wat volgt :

« § 3. Indien de belegging gebeurt in de vorm van inschrijving op aandelen bij de oprichting of de kapitaals-

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter: de heer Dequae.

A. — Leden: de heren Barbé, De Saeger, Deviliers, Discry, Eeckman, Fimmers, Herbiet, Kiebooms, Lamalle, Lavens, Parisis, Schot. — Boutet, De Sweemer, Detiège, Leburton, Martel, Merlot, Paque, Tielemans, Van Hoorick. — De Clercq, Piron.

B. — Plaatsvervangers : de heren Counson, Gaspar, Gillès de Pélichy, Lefèvre, Posson, Van den Daele. — Cools, Denis, Grégoire, Namèche, Van Acker (A.). — Van Doorne.

Zie :

Stukken van de Kamer :

6 (B.Z. 1958) :

- N° 1: Ontwerp door de Senaat overgezonden.
- N° 2 tot 9: Amendementen.
- N° 10: Verslag.
- N° 11 tot 13: Amendementen.
- N° 14: Aanvuldend verslag.
- N° 15: Amendement.

Handelingen van de Kamer :

17, 24 en 25 juni 1959.

du capital d'une société, ces investissements doivent se faire :

» 1e à concurrence de 20 % au moins dans les régions de développement visées au § 2;

» 2e et, en outre, à concurrence d'au moins 30 % dans les régions à chômage structurel. Sont ici visées les régions où le nombre de chômeurs par rapport aux travailleurs occupés est supérieur à la moyenne nationale. Le Roi délimitera les régions en question. »

Un commissaire commente cet amendement : il souhaite 1e que 30 % de la plus-value soit dirigée vers les régions à chômage structurel, et 2e 20 % vers les zones de développement, visées par le projet n° 162, que celles-ci concordent ou non avec les zones de chômage structurel.

Il resterait 50 % que les entreprises pourraient investir librement dans telles régions du pays de leur choix. Ceci constitue une grande différence avec l'amendement de M. De Saeger qui voulait l'intégralité de la plus-value dans les zones de chômage structurel.

M. le Premier Ministre constate que chacun est de bonne volonté mais que les questions techniques soulevées sont compliquées.

Il cite un exemple : une société fait un investissement de 100 millions en créant une fabrique nouvelle ou étendant une ancienne industrie pour le même montant (par ex. : Pétrochimie).

Cette société devra donc investir 30 millions et 20 millions dans d'autres directions qui n'auront rien de commun avec la Pétrochimie.

Le Gouvernement appelé à manipuler pareilles dispositions se trouvera dans des situations inextricables.

Un commissaire rappelle que le but de la loi est de débloquer des capitaux et de fournir des noyaux de cristallisation pour attirer d'autres capitaux. Les amendements discutés se situent dès lors dans l'irréel.

Toutes les distinctions faites aboutissent à pénaliser Anvers, Charleroi, Liège et Bruxelles. Or l'économie nationale forme un tout. Il souligne que dans les dernières décades de nombreux et importants investissements furent faits dans le Nord-Est sans que le reste du pays en souffre. L'industrialisation du Nord-Ouest fut moins rapide parce qu'elle se faisait en liaison avec les charbons anglais. Il n'y a pas dans la pensée des dirigeants de sociétés financières de volonté d'exclusion vis-à-vis de certaines régions. Il ne faut pas trop limiter la liberté dans ce pays pour aider celui-ci.

Un commissaire marque son complet accord sur ce que des problèmes difficiles existent dans toutes les régions. Mais il dénonce la contradiction existant entre les arguments qui sont opposés aux amendements de M. De Saeger.

Les amendements apportent un correctif social en imposant une affectation obligatoire aux 20 % du produit des plus-values. Ce correctif constitue une contrepartie de l'avantage que le projet n° 6 accorde aux holdings. Encore faut-il que cette affectation obligatoire se fasse dans les zones de développement.

Un commissaire rappelle que les législations antérieures, notamment la loi Rey, n'ont pas permis d'investissements dans la région de Gand. Aussi faut-il adopter les amendements de M. Van den Daele puisqu'ils sont très efficaces et

verhoging van een vennootschap, dan moeten die beleggingen geschieden :

« 1e voor ten minste 20 % in de ontwikkelingsgewesten bedoeld in § 2;

» 2e en daarenboven voor ten minste 30 % in de streken met structurele werkloosheid. Hieronder worden verstaan die streken waar het aantal werklozen ten opzichte van de tewerkgestelde werknemers hoger ligt dan het nationaal gemiddelde. De Koning zal die streken afbakenen. »

Een commissielid licht het amendement toe : de bedoeling is : 1^e dat 30 % van de meerwaarden zal worden geïnvesteerd in de streken met structurele werkloosheid; 2^e dat 20 % ervan ten goede komt aan de in ontwerp n° 162 beoogde ontwikkelingsgewesten, om het even of deze al dan niet samenvallen met de streken met structurele werkloosheid.

De ondernemingen zouden dus nog de vrije beschikking hebben over 50 %, die zij naar verkiezen om het even waar in het land kunnen investeren. Zulks wijkt aanzienlijk af van het amendement van de heer De Saeger, volgens hetwelk de meerwaarden integraal in de streken met structurele werkloosheid moesten worden belegd.

De Eerste-Minister stelt vast dat iedereen van goede wil is, maar dat de opgeworpen technische vraagstukken ingewikkeld zijn.

Hij haalt een voorbeeld aan : een vennootschap investeert 100 miljoen in de oprichting van een nieuwe fabriek of tot uitbreiding van een bestaande nijverheid, voor hetzelfde bedrag (b.v. Pétrochemie).

Zij zou dus in dat geval 30 miljoen moeten beleggen in andere sectoren, die met de Pétrochemie niets te maken hebben.

Een Regering die dergelijke bepalingen in toepassing zou moeten brengen, zou zich voor onontwarbare moeilijkheden geplaatst zien.

Een commissielid wijst erop dat de wet ten doel heeft kapitaal te deblokken, en kristallisatiekernen te vormen die ander kapitaal tot zich trekken. Bijgevolg hebben de behandelde amendementen geen houvast in de werkelijkheid.

Ieder onderscheid dat wordt gemaakt, komt neer op benadeling van Antwerpen, Charleroi, Luik en Brussel. Maar 's lands economie vormt een geheel. Spreker betoogt dat tijdens de jongste decennia heel wat aanzienlijke investeringen werden verricht in het noordoosten, zonder dat de rest van het land daaronder leed. De industrialisering van het noordwesten verliep minder vlot omdat zij afhankelijk was van Britse steenkool. Het ligt geenszins in de bedoeling van de leiders van de financiële vennootschappen bepaalde gewesten uit te sluiten. Men moet, onder voorwendsel dit land vooruit te helpen, de vrijheid er niet te zeer aan banden leggen.

Een commissielid stemt volmondig in met de bewering dat er in alle gewesten moeilijke vraagstukken rijzen. Maar volgens spreker is er tegenstanderij in de argumenten, die tegen de amendementen van de heer De Saeger worden aangevoerd.

Deze amendementen brengen in sociaal opzicht een correctief aan, waar zij de verplichting opleggen 20 % van de opbrengst der meerwaarden voor een bepaald doel aan te wenden. Dit correctief vormt een tegenwicht tegen het voordeel dat door ontwerp n° 6 aan de holdings wordt verleend. Deze verplichte aanwending moet bovendien gelokaliseerd zijn in de ontwikkelingsgewesten.

Een commissielid wijst erop dat de vroegere wetten, en met name de wet-Rey, geen investeringen in de streek van Gent tot gevolg hebben gehad. Daarom moeten de amendementen van de heer Van den Daele worden aan-

imposent une orientation du réinvestissement par une formule précise qui place le Gouvernement devant ses responsabilités.

Un commissaire souligne qu'un certain nombre de membres de la majorité est favorable à une orientation des investissements. Un compromis est recherché.

L'amendement de M. Van den Daele cliche l'utilisation des plus-values et la formule présente des inconvénients car elle fractionne l'investissement. Il rappelle l'amendement de M. Leburton qui est plus clair et ne présente pas de complication : 50 % par souscription à la S.N.I. et aux sociétés régionales de développement et 50 % du réinvestissement, totalement libre.

Il regrette également que le projet de la S.N.I. ne soit pas connu, ce qui eut évité la longue discussion de ce jour, car il s'agit, au-delà des querelles politiques, de déterminer comment se fera le développement économique du pays.

Un commissaire souhaite que l'amendement de M. Van den Daele recourt à d'autres critères pour définir le chômage structurel.

Il se demande si dans ces chiffres doivent être compris les chômeuses et les chômeurs temporaires ce qui peut provoquer des surprises.

Un commissaire souligne le but des prolongements d'une politique économique régionale. Or, celle-ci se justifie avant tout pour les zones de chômage structurel. Or, le projet en discussion risque de s'appliquer à des zones de développement où il n'y a pas de chômage structurel. L'amendement de M. Van den Daele donne une certitude que 30 % au moins des plus-values seront réservées aux zones à chômage structurel.

Un commissaire relève l'énorme écart entre l'amendement de M. Van den Daele et le texte du Gouvernement. Cet amendement va plus loin que l'amendement de M. De Saeger :

1° Il vise notamment les entreprises qui ne sont pas des holdings et qui doivent investir une partie de leurs plus-values dans des directions obligatoires, s'ils ne procèdent pas à un réinvestissement dans leur propre exploitation;

2° Pour la première fois, en introduisant dans la législation à côté des zones de développement une deuxième catégorie, dite de chômage structurel, celle-ci pourrait cumuler les avantages réservés aux deux zones;

3° On ne détermine pas avec précision la période statistique à laquelle il faut se référer;

4° Ce commissaire, enfin, voit là un précédent dangereux pour des dispositions futures.

M. le Premier Ministre attire l'attention sur la nécessité d'accepter une alternative si l'on veut faire œuvre pratique.

Si le pourcentage d'investissement (20 %) dans les zones de développement ne peut être atteint, on doit laisser à l'entreprise la possibilité de remplacer cette condition par une souscription à une S.N.I. ou une société régionale d'investissement.

Le Gouvernement ne peut accepter des amendements soutenus par une majorité, s'il n'en voit pas la possibilité d'une réalisation pratique.

genomen: deze amendementen zijn zeer doelmatig en sturen de reïnvesteringen in een bepaalde richting door middel van een nauwkeurige formule, die de Regering voor haar verantwoordelijkheid plaatst.

Een commissielid betoogt dat een aantal leden van de meerderheid voor oriëntatie van de investeringen gewonnen zijn. Er wordt naar een compromis gestreefd.

Het amendement van de heer Van den Daele legt de aanwending van de meerwaarden vast, en die formule levert bezwaren op, want zij versnipperd de investering. Spreeker verwijst naar het amendement Leburton, dat duidelijker en niet ingewikkeld is: 50 % bij inschrijving op de N.I.M. en op de vennootschappen voor regionale ontwikkeling, en 50 % van de reïnvestering volledig vrij.

Spreeker vindt het verder jammer dat het ontwerp betreffende N.I.M. niet gekend is, wat de lange discussie van heden zou vermeden hebben; want wij moeten toch, buiten alle politieke twisten om, bepalen hoe de economische ontwikkeling van het land verder zal verlopen.

Een lid wenst dat in het amendement van de heer Van den Daele andere maatstaven als basis worden genomen voor het bepalen van de structurele werkloosheid.

Hij vraagt zich af of in die cijfers ook de tijdelijke werkloze mannen en vrouwen dienen te worden begrepen, hetgeen tot verrassingen kan leiden.

Een lid onderstreept het doel van het verder doorvoeren van een gewestelijke economische politiek. Deze toch is in de eerste plaats verantwoord voor de streken met structurele werkloosheid. Het ontwerp in behandeling dreigt echter toepassing te vinden in ontwikkelingsgewesten waar geen structurele werkloosheid heert. Het amendement van de heer Van den Daele schenkt zekerheid dat ten minste 30 % van de meerwaarden naar de streken met structurele werkloosheid zullen gaan.

Een lid wijst op het aanzienlijk verschil tussen het amendement van de heer Van den Daele en de tekst van de Regering. Dit amendement reikt verder dan dat van de heer De Saeger :

1° Het betreft inzonderheid de bedrijven die geen holdings zijn en een deel van hun meerwaarden moeten investeren waar het hun wordt opgelegd, zo zij niet in eigen bedrijf wederbeleggen;

2° Door in de wetgeving voor de eerste maal, benevens de ontwikkelingsgewesten, nog een tweede categorie, die van de streken met structurele werkloosheid, in te voeren, kunnen aan de beide gewesten verleende voordelen voor deze tweede categorie worden samengevoegd;

3° De statistiekperiode, die als referentie moet dienen, wordt niet nauwkeurig bepaald;

4° Dit lid ziet er ten slotte een gevaarlijk precedent in voor toekomstige bepalingen.

De Eerste-Minister betoogt dat tussen een van beide regelingen dient te worden gekozen, zo men een praktisch resultaat wil bereiken.

Indien het investeringspercentage (20 %) in de ontwikkelingsgewesten niet kan worden bereikt, moet voor het bedrijf de mogelijkheid worden opengelaten om die voorwaarde te vervangen door inschrijving bij een N.I.M. of een gewestelijke investeringsmaatschappij.

Amendementen, die door een meerderheid worden gesteund, kunnen door de Regering niet worden aanvaard, wanneer de praktische ten uitvoerlegging ervan haar niet mogelijk lijkt.

Il suggère d'ajouter dans le corps du littera a, § 3 de l'article 2, la notion de zones à chômage structurel à déterminer par arrêté royal en y insérant après les mots : « zones de développement », les mots : « ou dans les régions à chômage structurel à déterminer par le Roi ».

Un commissaire suggère de supprimer les trois dernières lignes du littera a, § 3 de l'article 2. Cette proposition n'est pas retenue.

Un commissaire combat la thèse du Gouvernement parce qu'à ses yeux alternative ne signifie pas sécurité. Ce qu'il faut rechercher avant tout, c'est l'injection de capitaux-risques dans des endroits déterminés.

La liberté d'investissement à n'importe quel endroit de Belgique existe déjà avec la conséquence que sous le régime légal actuel, on investit.

Les provinces du Hainaut et de Liège conserveront le courant habituel de capitaux. Quant au Limbourg, le Gouvernement est armé, car il pourra doter la concession des nouvelles réserves charbonnières de conditions d'implantation industrielle favorables pour le Limbourg.

Le système gouvernemental n'entraîne en fait aucune obligation d'investir une partie de la plus-value à réinvestir.

L'amendement de M. Van den Daele est repoussé par 11 voix contre 10 et 2 abstentions.

L'amendement du Gouvernement est adopté par 13 voix contre 1 et 9 abstentions.

Ainsi le Gouvernement ajoute-t-il une nouvelle branche à l'alternative qui se présente aux holdings.

Si ceux-ci veulent bénéficier de la loi ils doivent réinvestir obligatoirement 20 % des plus-values dans certaines directions, et parmi celles-ci figure le réinvestissement dans les zones à chômage structurel, à déterminer par le Roi.

Hij stelt voor in de tekst van littera a, § 3, van artikel 2 het begrip « streken met structurele werkloosheid » op te nemen door, na het woord : « ontwikkelingsgewesten », het volgende in te voegen : « of in de door de Koning te bepalen streken met structurele werkloosheid ».

Een lid stelt voor de laatste drie regels van littera a, § 3, van artikel 2 weg te laten. Dit voorstel wordt niet aangenomen.

Een lid bestrijdt de thesis van de Regering, omdat volgens hem alternatief en veiligheid niet synoniem zijn. Het komt er in de eerste plaats op aan middelen te vinden om de stroom van risicodragend kapitaal naar bepaalde plaatsen te leiden.

De vrijheid om gelijk waar in België te investeren heeft bij de thans bestaande wettelijke regeling reeds tot gevolg dat er geïnvesteerd wordt.

De provincies Henegouwen en Luik zullen over de gewone kapitaalstroom blijven beschikken. Voor Limburg beschikt de Regering over de nodige middelen, want zij kan aan de concessie van de nieuwe steenkoolreserves voorwaarden inzake vestiging van industrieën verbinden die voor Limburg gunstig uitvallen.

Het regeringssysteem brengt in feite geen verplichting met zich mede om een deel van de weder te beleggen meerwaarde te investeren.

Het amendement Van den Daele wordt met 11 tegen 10 stemmen en 2 onthoudingen verworpen.

Het amendement van de Regering wordt aangenomen met 13 stemmen tegen 1 stem en 9 onthoudingen.

Aldus voegt de Regering een nieuwe tak toe aan het alternatief dat de holdings wordt geboden.

Willen de holdings het voordeel van de wet genieten, dan zijn zij verplicht 20 % van de meerwaarden te investeren in bepaalde richtingen; een van die richtingen is de wederbelegging in de door de Koning te bepalen gewesten met structurele werkloosheid.

Le Rapporteur,
M. PARISIS.

Le Président,
A. DEQUAE.

De Verslaggever,
M. PARISIS.

De Voorzitter,
A. DEQUAE.